

МИНА КӨСӘ

УМУТЛАР

Стихлар

МИНА КЁСӘ УМУТЛАР

АРХИВ
СТЕПАНА КУРОГЛО

Кишинев
Литература артистикэ
1988

ББК 84Г7-5
К 36

Художник А. Ололенко

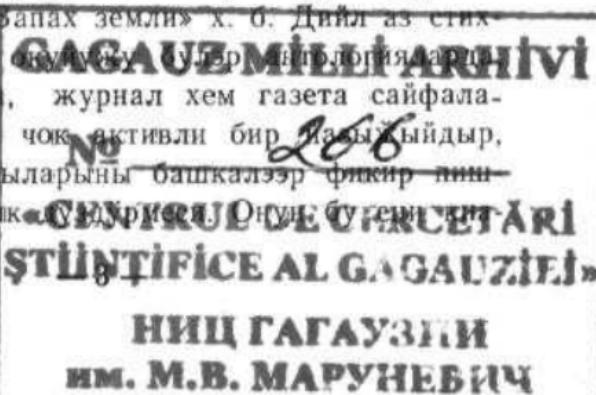
К 4702150200—154 25—88
М 756(10)—88
ISBN 5-368-00025-1

©Издательство «Литература
артистики», 1988.

БИР СӨЗ

Совет куведи верди гагоузлара йазы 1957 йылда. Бу бүйк олуштур халкын йашамасында. Онун паасы блчўлер хем блчўләжек асиirlärläñ, инсанын культурасынын калдырылмасыннан. Йазыларын жавиленмеси уйандырды йашамайа, йарадыжы зааметтä бутун гагоуз халкыны, онун интеллигенциясыны — калкынды йазыжылар, композиторлар, ресимжилär, артистлär, билгijилär хем педагоглар, жаннанды окуйужулар хем сеслейижилär. Бүүннäн бүён вар гагоуз литературасы — поэзия, проза, драматургия, публицистика, — ангысынын тамамнанэр буйыл 30-йыллы. Былдыр биз йортуладык гагоуз йазыларынын 30-йыллыны.

Топрактан, халк арасындан гелди таа о гүинердän кендилекли поэтлерин бири Коса Мина, Комрат районун Бешалма күйсүндän — ўредижи олдуу, партия секретары колхозда, бүён дä күйүн История-этнография музейинин директору. Гагоуз окуйужуларынын евдеки библиотекаларында вардыр гагоуз дилиндä поэзия киатлары, аннатмалар, роман, рус дилинä дä чевирили киатлар. Оннарын арасында, есаплээрим, булунэр Коса Минанын да киатлары «Кысмет», «Кардашлык», «Топраан ўрек дүўлмеси», «Хазыр ол!», «Запах земли» х. б. Дийл аз стихларыны бу поэтин түшүнүүчүрүүлөрдөйлөрдөн шынайыларында, журнал хем газета сайфала-рында. Коса Мина чок активли бир 268 йазылдыр, маасуллу, онун йазыларынын башкалээр фикир ти-кинии хем артистик түшүнүүчүрүүлөрдөн.

ды «Умутлар» артыннан гөстөрөр бүннары. Автор араштырээр шиндизаманны проблемалары, инсан йашайышыны, фикирлештирир гечмиш заманнары, ба-кэр гележеклерә. Кими стихларында ачык дуйулэр поэтин истейиши насаатламаа, акыл вермää, ўлештирмää генчлерә жөндөй йашайыш сынышларыны. Безбелли, бу сыйэр онун чокийллык педагог зааметлииндän. Кösä Минанын есабынын орталында биз булэрыз чифтчи адамы, күйлү зааметчий. О жулланыр төшүү шу категориялар, нижä: топрак хем екмек, заамет хем борч, паа хем паайы дуймак, кыйметлик хем дорулуклук, ёзенмеклик хем умутлук... Дерин дуйгуладэрлар этника мотивлери. Поэт данышэр кырлара, ешилликлерә, хавайа, оннарын биткисиз саклынына, ўрүклүүнä хем гөзеллиниä. Ко бу киатта булсун ачык йол окуйужуларын ўреклеринä. Ийсаатлан, «Умутлар»!

Дионис Танаисоглу

ВАТАНЫМ

Ватаным, паалы Совет топраам,
Ниетлерин ачык, мутлу анам!
Бүүк Октябрь — о революциян,
Бүүктүр о сенин жөмөрт ўрәйн,
Замандан билмäз ихтäрламаа,
Ийликтäн билмäз айырылмаа.
Бүүк Октябрь — дүннäн ени саады,
Енидäн вакытлары сайды.
Бу вакыт не дийштирди Топраа,
Калдырды зааметчий уура,
Чорбажы калды ежелинä чифтчи,
Буйурэр депутатлыны ишчи.
Ватаным! Гиргин адымнарын,
Анылмыш о бешйыллыкларын,
Ангылар калэр дүзүнмектä,
Кысметтäн дууан түркүлердä.
Адымын сенин, топраам, — Турксиб,
Кор Магнитка да — адым хеп бир,
Адымын сенин ишчи Донбасс,
Анылды Кузбасс та дийл хич аз!
Днепрогэс — сенин сүнмäз шылаан,
Шафк етти бизä умут, инан.
Не едäрди келемäй-кырын,—
Екмеклär гелди фырын-фырын.
Асирин не бүүк йолуйдур БАМ —
Кудретли адымнады Адам.
Е, ангы ушак ону билмäз?!
Анылды шиндäн ишчи КамАЗ —
Е, ангы ушак ону билмäз?!

Космос та четин билер сенин,
Ватаным, кәмил ишлерини:
Ниетлерин сениң ачық, топраам,
Хем адымнарын гиргин анам!

ЕЖЕЛ

Вакыт бизи айырды
Түрлү денемеклерә —
Ежел ени дўздурмää,
Зорлук, аман хем чекмää.
Қара дүннä — герида,
Бужак гүнä хызланды,
Ачык ўрек гүүдедä,
Совет шафкы шылады,
Топраам чекти селеметä,
Дарсык бакты кысметä.
Буннар бизä аданды,
Вакыт бизи айырды...
Ама кысмет башында
Аман гирди Бужаама —
Не чок инсан кайбелди,
Не чок умут челинди —
Женгинг аазы быкмады,
Аачлын диши кыймады,
Биздäн оннар сапмады.
Вакыт генä айырды...
Ама ѡмёр генä дä —
Совет шафкы енидäн
Ежел хепбир дўздурмää,
Паалы ўкү гötürмää...
Бизи генä сапмады,
Бизи генä айырды...
Халкым узун йашады —
Аман-кысмет коулашты
Ики бин йылдан зиедä

Гезди керван дүннедä,
Аман ежел чок чекти —
Кысмет евä етишти...
Вакыт хептän уурады,
Мутлу етмää айырды!

БАШ ЙОЛ

Чыкып, гидериз биз күйдән,
Бийаз сачлы көшемиздән,
Хич сормадаан кайыллыны,
Онун жандан хасталыны.

Қапэрзыз биз түрлүй йолу,
Биннәрлән ани курулу,
Варэрзыз ойаны, ираа,
Хеп нашейсә булмаа, йапмаа.

Қалэр ана, қалэр боба,
Ардымыза бака-бака,
Умут едә, ки гележез
Да оннары йысыдажәз.

Бүүн ичери гирмää дейни
Чекмäздир оннары, белли,—
Оннар бакэрлар хеп йола,
Битмäз бир сабурлук ола...

Бакэр ана-боба, бакэр,
Умутлары ўрää топлээр —
Кызы, оулу ки гележек,
Кöшесинä чекилежек.
Умут битмäз, умут сүнмäз,—
Башка түрлүй öмүр гитмäз,—
Ки баш йол вар, чекän гери,
Севмäй евдекилерини...

ХЕР БИР КУШ ТА...

Хер бир күш та ий билар —
Йувасыдыр жан ери...

...Насыл севмейжән, достум,
Сесини түрлү күшүн,
Йуртлууну чалэр ачан
Бүүк ўреклән йукардан!

Насыл севмемәй топраа,
Тарафы, кәмил Бужаа,
Нэнда илк адым йаптын
Хем дә «маму» сән дедин?!

О Ватан, ани денер,
Бурадан салт чекедер,
Адымдан хем о лафтан,—
Бурада да о битер!

Хер бир күш та ий билир —
Йувасыдыр жан ери...

ТУРНАЛАР

Заманын серининдä,
Хаванын серениндä
Турналар не баарышэр
Нäны-са йолу ашэр.

Гежедä учэр оннар,
Күшкулу гарип күшлар.
Бу топраа бракып, учэр,
Жаннарна дарсы ташэр...

Бу топраа оннар север:
Беким ани хеп беклеер,
Хер илкайз ки дöнсүннäр,
Йавруларны бўётсүннäр;

Беким ани чок йанды
Бу топрак женк вакыды,
Хем ани о коруйэр,
Тумасын гёклäр бакэр;

Хем дä ани бу топрак
Усуллу бўўдер ушак...
Насыл ажысыз бракмаа
Бутакым севги топраа?!

МЕЗАРЛЫКТА

Ардына Ватан женгин
Бастырды аачлык чиркин,
Куршумсуз дүштү инсан,
Жан алды о сырдан.

...Дийл чоктан мезарлыкта
Бабуйу гөрдүм сыкта —
Башында кара чембер,
Диз чёкмүштү о камбер.

Йокту гүн йас ўзүндә,
Йокту гүл еллериндә —
Салт гөрдүм екмää онда,
Узадыркан оулұна;

Ишиттим ажысыны,
Ааламасыны жанын;
Гöзлерми чарпы асты,
Башымы аарлык басты:

Не дүннä-инсан гитти...!
Ким кабаат буна етти?
Санки дүшмеер ми жеза
Иаптына бöлä мезар?!

ЧЕШМЕДА

Чешмедә
Бак, аалээр сазлар,
Чешмедә
Бак, сұжаз акэр,
Хич сессиз акэр,
Сансындыр йаслы,
Кара хасалы...
Чешмедә
Қыз-үүсүз аалээр,
Йаш-йылдыз шыләэр:
— Чешмедә
Бобажым дүштү,
Сүнгүдән дүштү.
Бир фашист гөрмүш,
Большевәә сұжаз,
Ки бобам дöкмүш—
Чешмедән сұжаз...
Анамы евдә
Пек чиркин зиетә
Койдурмуш жандар,
Хализ жанавар.
Чешмедә
Бак, аалээр сазлар,
Хич сессиз аалээр,
Бак, сұжаз акэр,
Хич сессиз акэр...
О заман ама
Чешмедән сулар
Бирпак качтылар,

Ичмесин фашист,
Мискин гитлерист,
Сусузлу йансын,
Гүннән чатласын...
Чешмедә бу кыз
Гөз йашы дöкäр,
Чешмедә бу кыз
Мезара чöкер...
Бак, сазлар аалээр,
Хич сессиз аалээр,
Сансындыр йаслы,
Кара хасалы...

АЧЫКЛА, АНАМ...

Ачыкла, анам, хализ,
Хич калдын мы кахырсыз?
Замандан нижә гечтин,
Ежели дә енседин?

Бобамыз ишә гитти,
Добружа йолу динди —
Дойурмаа-бакмаа бизи
О бракарды хеп еви.

Қан-карезди ихтәрлар,
Баарышарды инсаннар,
Йамалы торба билди,
Бобалар неләр чекти...

Бабулар етти бетфа —
Пек чывгынды о хава...
Анайа калырдык биз,
Кары башына йалныз.

Чыраклык етти боба
Бет бояр аулунда,
Гетирди евә ама
Салт битмәз кахыр, аман...

...Бүүн тә йок о бобалар,
Генә йалныз аналар,
Биз калдык ерлеринә
Зорлуклуу бүүн гөрмемәй.

САБАА

Дан ери тә уйанэр —
Бир фырын — атеш калкэр
Пак гёктä, иракларда,
Бүүк Гүнүн харманында!

Не кувет — сабаа кайнээр,
Бүүк не байрак калкынэр
Зааметчи инсаныма,
Кыйметли Ватаныма!

Геженин вакыдында,
Гүзлениши хаваларда,
Турналар не баарышэр,
Нәны-са йолу тутэр.

Сеслери долашыклы —
Хем гүчлү, хем кахырлы, —
Сансын таш жаннарында,
Сансын йас башларында.

Дийл шака айырылмаа,
Жёмертли топраа бракмаа,
Нәнда йазды жанында
Хем евлат йуважында...

ШҮҚҮР

Бешалма
ветераннарына

Башкаларыннан барабар
Саваштыныз чок о йыллар,
Күйүмөзä кысмет булмаа,
Сефалыклаа йолу ачмаа.

Бешалманын ески топраа
Хич дийлди бир хазыр софра:
Ба йамачлы, ба мызгаллы,
Дүүлмүш, четин хем кураклы...

Хич дийл колай инандырмаа,
Ани бёлә дä топракта
Йакын гүндä чыксын-олсун,
Кави бир йашамак дуусун.

Иыллар хыズлы учту-гечти,
Не мерайа бўён етишти —
Топраамызын йамачлары,
Тўркў олду хавалары.

Не шафқ хем ичери тирди —
Ени ёмур чекеттирди,
Чифтчи ени инсан олду,
О дўш-кысметини булду.

Кўпру, бир монумент гиби,
Кыр чыйырда та герилди —
Буннарлан сиз йашадыныз,
Талант, кувет баашладыныз.

Гечти йыллар — калды ишләр,
Ени ишләр бизи бекләр,
Бүтүн инсан шүкүр сизә,
Чичек дöшеер öнүнүзä.

ЕКМÄÄ ҚOKАР ЕЛЛÄР

Ей, кушлар ўсек гёктэн,
Булудун да ичндей,
Хеп бакэрсыныз ерә,
О динмәз чифтчилерә.

Насыл, йапышып топраа,
Хер илкىаз хавез кыра:
Тенедән — екмää инан
Туттурэр услу жандан...

Чифтчинин ўрәә не бүүк,
Дүшлери дә не ўрүк,
Топракта четин дурар,
Панчасы екмää кокар.

Несой сөз ама булсам,
Түркүмдә уйгун чалсам —
Йашасын чок о коллар,
Ани хеп екмää кокар?

ҚАНАРА

П. К. Көсейә

Күйүмдә вар чок инсан —
Чоуйу пеливан, баксан.
Бири ама оннарын —
Оулу канаранын!
Хепсиндән кудрет-арка,
Масалдан гиби ага!
Демири сакыз йуурэр,
Рельсайы бүйнүз бурэр...
Кош-кувет аужунда,
Хош дүннә умудунда.
Адымы — аар-топ-ургу,
Ер тепреер, о са дурду...!
Отурсун да софрайа —
Софра она йарыйа;
Бир боза ичсин, пазар —
Када йары азалар...
Дейжән — недир бу адам,
Дуумуштур му анадан?!

Дийл лафчы. Сейрек шака —
Хепсими ерә такар!
Ий ўрек ама ушаа —
Верир ел, верир кушаа;
Ихтиара чок хатырлы,
Карыйа бираз ахтлы...
Заамети не баталлы,
Берекети тыназлы;
Гүреши артык чемрек,
Кыйметли не бу еркек!
Дүүшлерә сә хич бакмаз,

Башкасы дүүшсүн бракмаз;
Сарфошу о гөрмесин,
Йанында хич дöймесин!
Доружу хем инсанны,
Хем ушакча инаны...
Пеливаннына гöрä
Мутлу гелмиш бу ерä.
Йашасын гениш ўрää—
Кўйумдä — умут дирää!

УНУДУЛМАЗ ДОСТУМ

П. В. Завричкупун
аңылмасына

Несой сән гечтин-вардын,
Аңсыз дүш гиби далдын...
Ийликлиин калды дири,
Дүшүмä дайма гирир.

Деерим, деерим кендимä:
— Не мутлуйсун сән, Мина,
Ани варды бу достун,
Ко ады йылдыз олсун!

Ел. Чакыра

Тә сыс гежä чёлер
Хороз гүр сесиндән
Да нäны-са гидер,
Да сансын ерийер...

Геч йылдызлар бакэр
Ерä гёк безиндән,
Шылалары акэр
Да нäны-са калкэр...

Саажыйка айакта.
Гийнмиш-тä качынэр,
Аклы о байракта —
О ферма узакта.

Онун руху — заамет,
Чапук та ишлери,
Маллар она кысмет
Öмүрүндä — бир ниет!

Маасул му гёстерер
Гержик тафта хергүн?
Онун ады верер
Күйä метин хабер...

Сана бу чичеклär,
Сана — огуз кызы!
Сана хем бу стихлär,
Сефа да селемлär!

БÄН СЕВЕРИМ...

Бän северим илкىазы —
Гүл чичек башчаларны,
Öмүрүн о ачмасы,
Öмүрүн умутлары.

Бän северим күшлары —
Дургунмаз түркүлери,
Öмүрүн канатлары,
Öмүрүн хем гүннери.

Пек северим хем гүлүш —
Хош инсан, ушак ўзў,
Бак, öмүр хич дийл бир дүш —
Байраклары öмүрүн.

Бän северим хем достлуу —
Усуллуун о темели,
Топраамын да хош солуу,
Öмүрүн хем гёзеллии.

Бän северим севдайы —
Генч ми о, ихтäр мы да,
Олмасын саде дайы —
Тутушсун хеп жанымда.

ӨЗНЕКЛИ

Сиз алатlamайын, ба кардашлар,
Ана дöкөр йашы аchan —
Олур севинч-шенник онда,
Олур йакэр йара жанда.

Калэр öзnek хербýр ана,
Дүшмäз, олмаз күсмäй она!

Хич алатlamайын, ба кардашлар,
Ана дöкөр йашы аchan —
Олур гörдү, ки биз гелдик,
Олур, ки биз евдäн гиттик...

Калэр öзnek хербýр ана,
Дүшмäз, олмаз күсмäй она!

Шиндäн бийаз сачлар биздä,
Иа калмады тепемиздä —
Ана бизи ушак билер,
Умутлан табурлу беклеер.

Калэр öзnek хербýр ана,
Дүшмäз, олмаз күсмäй она!

Сорэр еникуну сaalын,
Ев ичиндäн дили татлы,
Артык имишик ми екмек,
Йоргун да дийлиз ми биз пек.

Калэр öзnek хербýр ана,
Дүшмäз, олмаз күсмäй она!

ҮРЕК ЧААРМАСЫ

Не олурса, ко олсун,
Илери тутсун йолун:
О шафклы ниединä,
Канатлы да түркүнä!

Не олурса, ко олсун,
Илери тутсун йолун:
Севданы күжак алмаа!
Да онуннан салт калмаа!

Не олурса, ко олсун,
Илери тутсун йолун:
Файдалы ол инсана,
Четин каршы — душмана.

Не олурса, ко олсун,
Илери тутсун йолун:
Бир тараф сени беклеер,
Бир Ватан сени север.

ЧИФТТАН

Дуумушканы кыржы,
Поэт олдум чифттä,
Дуйдуунан кендими
Топраан бир пайжазы.
Топраклан бааланты —
О бүүк кысмет ады,
Ишлä дининжäнä чифттä
Да сес доллур биттän пиетä!
Башак оларса пиетлерим —
Борчлу, билерим, еллерим
Салт топраама, ана-Бужаа,
Ки чок алды бизи кужаа...
Ама пүсүр тоуму аchan
Чифтä качыражам,
Да башаксыз, саман,
Калырым озаман, —
Саймам чифтчи бän кендими —
Кимсей дүзämäz дердими...
Хем саймасын поэт бени.

СЕЛАМ!

Селам йоллээрым казмайа,
Ки йарады аужума,
Үредијийди аклыма
Хем сабурлуйду да боба.
Гелдикчä бүүн хеп аклыма,
Селам йоллээрым пулуума,
Бän ангысыннан достлаштым,
Кöрпейкäн таа беним йашым:
Чок ардына гездим онун,
Ушаа олдум кара зорун...
Бана о чок чизи йазды
Хем дүннемä баш йол ачты:
Екмäй хатыр о ўретти
Хем пердейи гöздäн чекти...
Селам йоллээрым Бужаама,
Нижä паалы анажымыма:
Бизи ани быкмаз бүүдäн
Ана гиби гүн-ўректäн.

ГЕЖӘ

Узун йолларлан күйүмä
Санарадым таа тез етишмää.
Гежä койүйдуü, сускуннук,
Хава бўйлўидў, бир раатлык.

Иазын кысайды гежеси —
Ики карыштыр сўртмеси —
Күйүм уйуйарды дериндäн,
Йоргун тўрлў ий ишлериндäн...

Қалмыш бир шафк таа йанарак,
Не зор бўёер кўчўк ушак...
Ана мы чок не ишледи —
Гежä дä битирämеди...

Бу геч вакытлан бир кардаш,
Гезерим бän дä хеп йаваш —
Ко динненсин бу кўйжўлär:
Беклеер йарна да чок ишлär...

БУЙУР, ДА ГЕЛ!

Буйур, сән гир аулума,
Йок килитләр токадымда,
Чабук ол мусаафир бана,
Иштән динмиш — дур софрамда.

Буйур да ач сән капуму,
Нижә күйдә, еникуну,
Бән туз-екмек тез вережäm
Хем филҗени дә сүрежäm.

Сениннäн лафымыз уйур —
Нижә ишләр кäмил олур,
Нижә севда билер ачмаа
Китли жаны да хошламаа.

Гел зорунда, да булажан
Кардашыма гиби йардым,
Буйур, да гел, беклеерим бän,
Үрäэм ачык, хазыр лафым!

Буйур хем гел котлонума,
Гежä-гүндöз уура бана —
Үрек ўрäэ йаклаштырмая,
Кардаш гиби дä аннашмаа.

УМУТЛАР

Умут берекетä,
Сыжак-сыжак екмää —
Мутлу инсан ичин
Топлээр ону чифтчи.

Ачан каржаз конэр,
Ачан йаамур дамнээр, —
Атеш гүллär гиби
Онун ўрää ачэр.

Умут берекетä
Сүнмäздир чифтчидä —
Евдä, дүүндä, кырда,
Кыса уйкусунда.

ИИЛИК

Нижә мамулар ушаа,
Омүрү алып күжая,—
Үреенә гүнеш гелер,
Дилиндә пиетләр гүлер.

Су вердин бир күчүүнä,
Туз-екmek тä йолжайы,
Ихтиара умут вëрдин,
Хастадан куудун дерди...

Бир лафын олду файда
Адамын сыйкетиндä,
Гүнешин сактамадын,
Инсандан капамадын.

Хем дä чок ишлär олар,
Ийликлäр — дүннä доллар-
Иашамак, бак, чок чапраз —
Омүрүн «ишсиз» калмаз...

ИШЧИЙСИН, ГҮН

Таа бир гүн гечти —
боллук,
Үреенä гёрä —
хошлук.
Хеп качтын иштä —
йоргун,
Ки бу гүн олсун
соргун.
Шүкүрсүн она —
ийлää,
Не хош жанын, достум, —
öлä
Дууэр хализ кысмет
бизä.

ЕЛЛЕРИН

Карыма, Пашийа

Билмäз о еллерин дурмаа,
Гечмäз оннар ишсиз раатлаа,
Духийлän бу еллär йыканмээр —
Тазä екмäй гöзäл кокэр.
Хем гүллэрä кокэр оннар евдä,
Хем дä топраа, берекетä;
Кокэрлар ев тертиплиинä,
Ушак кырнаклына хем пелинä...
Межи ми олмады еллär,
Киреч ми ичмеди оннар?!
Сызлармышлар, бүүн аалашэрсын
сäн, —

Буну пек ий аннээрым бän.
Дейжäм, ки ўреемä йакын
Түркү чалан сенин жанын.
Ко динненсин бирäз о еллерин,
Ко динненсин долу да гүннерин.
Оперим шеремет, ашнык пармакларны,
Чок кыйметли битмäз йаптыкларны.

ГЕЧ ГҮЗ

Хызлы кайэр булут-булут гёклёр,
Дыгырланэр ердä тä чурланнар,
Боз тавшаннар гиби хеп атлаша,
О гаргалар да чекилер ашаа.

Чёкер тунук хава кёшемизä,
Салэр геч гүз тä шансора бизä,
Тä ел о узадэр илк карлара,
Диймää хеп саваша бийазлара.
Гелди заман — солуу кышын еңсемиздä,

Түттү тä бажалар маалемиздä...
Масал хем баашлады күчүклернä
Ихтиар, алып ушаа дизлеринä.

Күйлү кырдан евä тä топланды —
Маасуллара ишлär йаманылды,
О фермайа ама дурмаз гидер,
Ени боллуу шиндäн о чекедер.

КЫСМЕТ СЕСЛЕРИ

Айырдым тенä-тенä
 уйгун лафлармы,
Аналарымыз нижä
 о булгурлары.
Топладым шыра дили
 дамна-дамналы,
Бир дениз гиби селли,
 бал гиби татлы.
Уйдурдум севä-севä
 сöz бонжукларны,
Сансын елеер ўреклär
 ses дуйгуларны.
Айырдым бирä-бирäр
 бз фикирлерми,
Гözäl ачыкласыннар
 кысмет сеслерин.

БЕНИМ ТҮРКҮМ...

Беним түркүм — бир селәм,
Чешмә гиби хош гелән.
Түркүм жөмөрт бир ўрек,
Бүййәр нижә пак екмек.

Беним түркүм — бир байрак,
Гötür, достум, чок ирак!
Түркүм гүр демир сеси,
Алтын екин дереси.

Беним түркүм — бир кысмет,
Ичерләр доллар песмет.
Түркүм бир дерин ёмин,
Йазылы ташта четин.

Беним түркүм бүүк боллук,
Ону чалалым чоклук!
Түркүм беним пак гүннәр,
Кöктän курусун женкләр!

Түркүм ачык чичекләр,
Достлашсын хепси дилләр!
Беним түркүм кеменчә,
Чалсын о хеп болжай!

Беним түркүм ийликләр,
Хайырлы белли ишләр.
Түркүм беним ий саалык —
Чалын ону быкмазлы!

БЫКМАЗ...

Нижә гүнеш
Шафкы баашлээр,
Хербириини
О йысыдэр,
Олә ана
Ушакларна —
Айырмадаан,
Күстүрмедään —
Паалы лафы
Ачык соллär,
Жан сыйжааны
Быкмаз верäр
Да кендиси
Ана калар.

ДҮШАРДИ БИР ЫЫЛДЫЗ...

Чыктым мейвалаа,
Солук солумаа.
Долашып ери,
Дёнмедим гери,
Калдым гәжейä
Иылдыз сийретмää...
Гöктä гүлүшäр
Шакажы гöзлär
Бакарак ölä,
Үркүндüm, гörä:
Дүшер йанарак
Иылдыз качарак...
...Хеп течер йыллар,
Бүүер ушаклар...
Далдым дүшүнмää,
Бийаз сач бүйтмää:
Ен ий алмайы
Курт бозэр сэйы?!
Нечин о мезар
Иылдызы капар?
Тез, чыкэр ишлär,
кайбелер ийлär...

ДОРУЛУКЛАН

Бак, сефтä ми чимчирик
Илкийазын генч ўзүнä
Иаздырэр гүмүш гержик,
Булуду йарып сүнä!

Дорулук та хеп бôлã
Даатсын лäzym харамны,
Сäн она четин сôлã:
«Даадалым, ха, каранныы!»

Дорулук салт ерлешсин
Инсанын арасына,
Иашамаклан еллешсин
Бозгуннуун инадына!

Сäн кору бôлã дини,
Кавилет бу инаны,
Дорулук севсин сени, —
Сäн хеп ол ондан йаны.

ГҮЗЛӘР

Гүз гелер, гөзәл гелер,
Тарафым да ренкленер,
Не ўклў арабасы,
Не топлу да сырасы.
Бири дүүн, бак туттурмуш,
Чок та чалгыжы тутмуш,
Бири ев курбанына
Топламыш софрасына
Мусафир йарым Бужаа —
Вар мы буна шашажаа?
Аскерә хем оуллары
Гечирер башкалары,
Обўрләр каршы едер —
Аскердән оуллар дөнер;
Иавклулары беклемиш,
ўрекләр тә бирлешмиш,
Хем медаль тә гүйсүндә,
Анылэр тез күйсүндә,
Бири дөнмемиш ордан —
Иашасын Афганистан!
Кўй йаслыдыр қахырдан...
Дийл бунун ичин гүзләр
Бужаамыза хеп геләр,
Олўмжў ки женклерә,
Гидилсин ки аскерә.
Ко гүзләр олсун салт дүүн,
Севинмәк олсун хергүн,
Берекет ўклў гелсин,
Тарафым хеп ренкленсин.

БАШАКЛАР

Кырда о башаклар фырча,
Ийри не тенелär,
Далга долэр хеп далгажаа —
Дениз екинниклär...

Билдим гарип тä бän башаа,
Йоксул нышаныны,
Ондан да варды мы ашаа
Ууру бу инсанын?

Торбайлан бän дä саваштым
Башак булмаа кырда,
Чывгын öмүр ама атты
Она саде хардал...

Чыкэрым бүүн кыры бакмаа —
Ийри не тенелär,
Далга бүүер башак башаа, —
Дениз екинниклär!

ХЕЙБÄ

Хейбä ми ташыды халкым
Хайван гүдўп о кырларда,
Заман бойларында — акым,
Умут бакып о йылларда?

Хейбä ми ташыды халкым,
Айlä бүүдўп сенселейä,
Заман бойларында — акым,
Адет дўзўп шиндилейä...

Хейбä ми ташыды халкым
Огузкан таа о — «хаг-огуз»,
Хем ташыды хеп отакым,
Ачан олду да «гагоуз»...

Не гötürдү о хейбедä,
Не гетирди о замандан:
Хайванжылызы-зааметчилии,
Кыржы адет хем есмерлии;

Серт инсанныы хем севгилик,
Ал гүл, кызлар хем евжилик;
Бейгир тери, саамал койун,
Масал, түркү, дурмаз ойун;
Чок дост, кардаш хем аннашмак,
Салт усуллу сабахлан булушмак...

Хейбä ми ташыды халкым...?

ҚАВАҚЛАР

Йашээрлар каваклар,
Қалкэр ўсек оннар
Мави гёк алтында,
Йоллар бойларында...

Бүүнкү сиз каваклар,
Чоклуксунуз, аачлар,
Бужак кырларында,
Кысмет йолларында.

Ески сә каваклар
Сейректи, йалнызлар,—
Иа бааларда, кырда,
Иа ев башларында...

Бирәр, иа икишәр,—
Адам-кары, дейжән,
Дурэрлар йаннашык
Омүрлән бадашык...

Чоктанды каваклар,
Қахыран хеп бакар,
Биләрдиләр неләр
Хеп сансын дүшүнәр...

...Иыллар хызы учар,
Булут гиби качар,
Бакмышын, күйүндә,
Каваан тепесиндә

Даллар курумушлар —
Чывгыннан буушмушлар...

Бүүнкү сә каваклар,
Үсек, боллук аачлар,
Бакэр йылдызлара,
Айдын да йоллара,
Хеп гүр долу лафлы
Чаарэрлар тарафы.

КИЛИМ

Гагоуз ерә килим хич дöшемäз—
О она бортү олду, йолжку олду...
Кервандан калмыш адет — дöшмäз
Чийнемää ердä килим.

Бүүн дä дувардан öзнек йалпак
бакэр,
Гагоузка мы öмүр она коймуш;
Кабледип асирлердäн — кырэр
Гүл, кораф — уста ели.

Хер гагоузун ичериндä, баксан,
Кырмызы, ешил, кара, ренклäр йанаар,
Севдалык, умут, инан — бир жан —
Килимнäр бүük ичердä.
Деделäр о килимдäн услу бакэр
О узак кыржы дүинä башларындан;
Сансын тракалы сүрү калкэр —
Йапаалар о гүллдердä.
Вар мы таа паалы калма
заманнардан:
Гагоузка докусун ки öмүрү?
Вар мы нижä, копарып жандан,
Чийнемää ердä килим?

КАДЫНЖА*

Чал бана «Кадынжайы»,
Ескидән о авайы,—
Ичини ки калдырэр,
Каныны ки ойнадэр,

Тутунсун чок инсаниар,
Хошлук булсун о жаннар!
Бән дә тезим орада,
Ойунун ортасында!

Адамнар, йа чокмекләр!
Карылар— бирпак ўзәр!...
Чал бана «Кадынжайы»,
Ескидән о авайы!

* Гагаузский народный танец.

КАВАЛ*

Сән айоллу, кавал сеси,
Каврээрсын тез ўреемизи
Отүркән геч ойуннарда,
Гözäl адет сыраларда.

Не пек севмиш сени чобан,
Кырда сүрўйлән бир олан!
О вакла койуну сесләр,
Инсан сесиннән дә сәләр:

—Оглан, Оглан, гözäl чобан,
Кахыр аван сенин, аман...
— Ex, кавалым неләр биләр,
Неләр биләр, неләр сәләр...

Олур олсун, кавал сәлә,
Илк сес — севдә ки вар ёlä
Чок сабурлу о чобанда,
Ама күйдә о, иракта.

Олур, олсун, маанä ичин
Дууду-олду, кавал, сесин,
Ани инсан ки аннатсын,
Үрежийини илиннетсин,

Аchan аймазды кахырдан,
Иа гöz ачмазды беладан,

* Гагаузский народный музыкальный инструмент.

Қавал она кувет верди,
Қаваллан о бизә гелди.

Сызынтыжык дурук-дурук,
Хем сән, кавал, дуруп-дуруп
Хеп гетирән аклымыза,
Анайсын ки түркүмүзä,

Кäмил ойун авамыза,
Ани калмыш чоктан бизä,
Ки ёлмесин-кайбелмесин,
Қалсын ки жан хеп шен, хеп шен...

ДЕРМЕННÄР

Дермени вакыт йолмуш,
Демир дишлân ми бозмуш:
Ианнары делим-дешик,
Канатлар да кемирик...

Нечин окадар жансыз
Вакыллар — бир кабаатсыз —
Захметчи дерменнерин
Кестиллär ѡмүрлерни?

Ама беким дийл заман,
Беким кендиси инсан
Атылды ески досттан,
Бүүн дä билмейип недäн?

Сиз, бужак лўзгерлери,
Кўйлўнўн ежеллери,
Йок му нижä генä дä
Дермэннäр дöнсўн биздä?

Не кувет, бак, кайбелер,
Не файда бош ўфленер!
Чифтчинин сä чувалы
Бўёк машинайа — азлы...

Дён, инсан, дерменнерä,
Файдалы адетлерä,
Лўзгери кой ишлесин,
Бошуна хеп гезмесин.

Варды евеллэр бир лаф,
Нижä öмүрдä кораф:
Дерменнäр дöнер аchan,
Бил, ани йашээр инсан;

Дерменнäр аchan дурэр,
Күйлерä кахыр уурээр...
Дöн, инсан дерменнерä,
Файдалы адетлерä!...

БИР ДҮШ ГИБИ, АСЛЫ...

Гечмиш заман, гечмиш заман,
Бүйлү олдун күчүклүүмä,
Гечмиш заман, гечмиш заман,
Дедä-боба хем бүёклүүмä.

Калмыш беним дä аклымда
Бир дүш гиби аслы ишлэр,
Дедäm нижä о заманда
Топраан гүүдесини денäр;

Олур му тенейи атмаа,
Сыжак етäр ми о чифттä,
Осаадет ми таа йапмаа —
Аужунда топраа дуймаа?

Бöлäйди дäдум — хер илкىаз,
Бир ий уста гиби, быкмаз,
Топраа тутуп жандан йаны,
Чабук буларды сýжааны.

Калды хептäн фикиримдä
Таа чок адет озамандан —
Узак ердäн, огузлардан,
Йакын дедä дä, Балкандан.

Е неийдир шинди адетлэр —
Дийл салт инан санмасындан,
Ама сýжаа не вар топраан
Аннээрэз хеп жан йанындан.

ЖАНЫМ ОНДАН БИРИ

Бизим сыраларда,
Те — гагоузларда
Дууэр-олэр лафлар,
Түрлү дә ақыллар —
Дейжән бүйжү дизмиш,
Кораф лафа чекмиш,
Салт не актарымаз,
Не иш 'чин лаф олмаз
Үклүйкән софралар,
Қызмышкан кафалар?
Порезеннәр битмәз,
Хошлу лафлар етмәз...
Ама шака гечер,
Күсү сә хич гечмеер;
Гержик ойун быкмаз,
Хализ ихтиярламаз.
Гөзәл-гөзәл түркү
Чок диллердә ёттү...
Лаф-лаф — гежә гечти
Хем гүн акты — битти.
Олмуш бурда лафлар,
Таа чок гүн сусмазлар...
Адет йашээр, дири,
Жаным — ондан бири!

УШАК

Чөктүм ушаан йанында,
Қара гөзлү оланда.
Қалмыш тер-су халында,
Дүзер евжәз башчада.
Баксан — йавру күчүжүк,
Чалэр ама түркүжүк.
Дүзәр-дүзәр евини,
Койуп бүтүн ўреени —
Фасыл капу чок онда,
Үсек бажа ўстүндә.
Ишлеер күчүк, севинер,
Адам кадар гөрүнер.
Дедим кендим кендимä:
— Гирсäm онун гүнүнä,
Бассам гелän асираБ,
Олсам онун евиндä,
Ани асир селиндä.
Десин о: «Мина дедäm,
Беним дамарым сендän,
Умут койдун чок бана —
Бираз бензейим сана.»
... Өмүр йолун ичини,
Биз билмеериз, о белли.
Истеерим бän ўреемдän
Баксын бана ирактан —
Гелän асир ичиндäн —
Қара гөзлү бир адам,
Йолу ани уз булмуш,
Ииликлäй хем кошулмуш.

БАШҚА ЕҚМЕК

Топрак. Топрак — екмек ичин.
Не йаш, умут, инсан, чектин...
Қышын гүнү йа йаз ады —
Топраа екмек чифтчи сайды.

Бийаз сачлы зорлу йыллар
Топрак ичин ааладылар.
Дийрен кардаш кардашына
Чекти зордан, гелип аннаа...

«Сән сәнсін!» — бүйк кавга калкыр
Да көр ачлық дийрен капыр,
Капыр урмаа — о йабанжы,
Омүр кара, артық ажы...

Тарла башларында сән — женк?
Ки йок топрак, ки йок екмек,
Ааләэр күчүү, ааләэр бүүкләр,
Ачлық быкмыш — екмек бекләр...

Қалды гери зын-жендемдә
Ажы омүр — ески гүндә.
Гелди топрак — башка екмек,
Кардаш кардашлан — бир екмек!

Тä бакэрлар йукардан
Да йоллээрлар ирактан
Кефимä селäm-лафлар
Уйкусуз о йылдызлар!

Шен ки олалым ердä,
Каралы да гежедä.
Вар гёкүн бир гёзеллин—
Чичеклеер о гежейи!

Хороз ёттү калуда —
Киркä дүштү умуда.
Умут, умут дериндäн
Бракмаз ону кендиндäн.
Васил гелсин йаныма,
Баксын беним гёзүмä!
Беним гёзүм айнажык —
Ичи долу Василжик.
Севги урду капуя —
Киркä далды санжыйа.
Санжы билсä, даалышса,
Ики жанжаз булушса!
Васил гелмиш гёрүшмää,
Йанаар ўрек сүндүрмää.
Маанä, маанä дуйгудан,
Чыкмаз севда ўректäń!

ТАНЫМАДЫН...

Бән гезәрдим сокакта
(Бир ўүсүз гиби гездим)
Хем дуардым токатта,
Ки чыкасын — өзледим.

Қач гәжә умут чектим
Бир лафчаз катмаа дейни,
Арадым — буламадым,
Айлан гам даадамадым.

Үреенә килит койдун,
Дүннедән ми йок олдун?!
Ама бән, ушак гиби,
Умуду хич кесмедин.

Ерийәрдим гүн гүндән,
Тутушмуш бүүк кахырдан.
Дүшүмдә дә хеп сендә,
Үйандыйнан — бән зиеттä...

Ардына гездим, йавклум,
Севдамдан дердә кардым,
Ама сән танымадын,
Да бир таш ўрек калдын.

Бән сә мум гиби йандым,
Ки болай бир шафк олдум.
Бу шафка сән бакмадын,
Үреендән буз атмадын.

Некадар заман—
Чок аман, аман
Гечирдин, бандын—
Гүн гиби калдын.
Илк-сефтä севдан—
О чаарэр сени
Садем илери,
Раатсызлаа атэр
Хем мутлу едер...
Пек ачык севгин
Хем кескин-кескин!
Бир керет олэр,
Илк-сефтä калэр.
Үректäн севги,
Ани бүй гиби—
О чичäйн сенин,
О сенин кефин,
Ани хич сенмäз
Хем дä хич гечмäз.

■ ■ ■
Илкйазда ўрääм ачэр,
Кор севдайлан о долэр —
Сансын хич билмäз динмää,
Севдасыз бир гүн калмаа.

Ех, ўрääм, ўрääм — генчлик,
Раат бракмарсын хичијик!
Не дуйгу сени булэр,
Хер илкйаз аchan гелер?

Дийшилди о бакышым:
Бүük севдайлан аннаштым,
Ани йок башка заман —
Кендини дуйсун адам!

ЭКСПРОМТ

Долай не тутушмуш
Илкйаз атешиндэн—
Не гёзеллик дуумуш
Атеш бойасындан!

Генчлик ону беслеер,
Жана тамах чекер.
Да бир башча ачар—
Долай дуйгу сачар.

ГЕЧТИ ВАҚЫТ...

Иапмам аарлык о жанына,
Ерлешилмиш дә кефинә —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Бүүн зор бакмаа да гөзүнә,
Узун-узун о пелиниң —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Дудакларна дарсык диймәй,
Иа солууну сарфош ичмәй —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Артык сенер дуйгуларым
Хем кеф дүзән дә лафларым —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Шака битти, хептән кайды,
Дүнә дөндү, өлә калды —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Иабанжылык сарды бизи,
Ажымады икимизи —
Гечти вакыт,
Гечти вакыт!..

Елли —
белли:
Зенгин
йашлар,
Гүмүш
сачлар.
Ама
хавез —
Хеп генч
бир сес —
сансын
билмäз,
о хич
саймаз,
ани
öлä:
елли —
белли!..

БЕКЛЕМЕК

Дурдум-бактым — гележән, гележән,
Имдат жана вережән, вережән,
Гелсин о saat гөрүшмәä, гөрүшмәä,
Татлы лафы сöлемää, сöлемää.

Сенин адын илинник, илинник,
Үрäян гержик чичеклик, чичеклик,
Билмäз бакмаа ангысы, ангысы,
Ачмаз, долмаз севдасы, севдасы.

Үйку бени хич алмаз, хич алмаз,
Севги раатлаа хич качмаз, хич качмаз.
Буну лўзгär билмеди, билмеди,
Иавклун дарсык бекледи, бекледи.

Баашыш-бакыш о север, о север,
Севда ону не зиетлеер, не зиетлеер...
Гелсäн онун жанына, жанына,
Гирсäн, гирсäн ахтына, ахтына.

АЧАН ГЕНЧЛИҚТА...

Ачык гүлүм,
Ачык гүлүм,
Беним йавклум,
Ал гүл кызым!
Пелик кара,
Дийәр топраа,
Гечер аchan
Сокаклардан —
Хепси инсан
Майыл она,
Бу гөзеллää.
Гелер аchan
Татлы судан,
Ани татар
Пынарындан*,
Онун суйу —
Севда йолу...
...Генчлиим гүнү,
Өмүр онү,
Тaa суулмамыш,
Бүүнä калмыш:
Пелик кара
Дийәр топраа.

* О калмыш татарлардан.

■ ■ ■

Вакыт гелер,
Вакыт гечер...
Салт гүн гиби
Қалэр севги—
Хем йысыдэр,
Хем аннадэр...

Гүл дүшлерим
Хем фикирим
Тутэр жанда
Сени, севда:
Гержиксин сән,
Қысмет верән...
Вакыт гелер,
Вакыт гечер,
Салт гүн гиби
Қалэр севги...

КÖРЛÜК

Омүрүмдä гöрдüm ийлик —
Иардым мы лафлан еттилär,
Гüлүш мү хем баашладылар,
Хем су-екmek ми вердилäр...
Гöрдüm дä бäн фена кöрлük —
Иа лаф чиркин чыкардылар
Да жанымы хашладылар,
Бир кабаатсыз йа саттылар...
Ачарса ўреени ийлик,
Ону жансыз китлеер кöрлük.
Ийлик канат верер-дүзер,
Кöрлük саде бозмаа билер...
Гезер ийлик бүүн дүннедä,
Түрлү-түрлү зор ерлердä.
Онун шафклы о ниетлери
Арээрлар ий ўреклери...
Кöрлük сä, нижä от кырда —
Она лäzym кескин казма!..

БУЛУШМАК

Қаршы хызлы гидериз
Бири биримизә,
Сыжак та ел верериз,
Достлук — икимизә.

Чоктан гөрүшмәдийдик —
Заман дўзмўш сени,
Таман нижә дедийдик,
Аchan брактын бени.

Гиттин кўйдән — достумдун,
Гўженилмиш брактын,
Гелдин — генә достумсун,
Зерә Адам чыктын.

ЛАФЫН ВАР

Лафын да вар ери —
Йа гүч, йа метинни.

Лафын вар дишлери,
Далар да зихирли.

Лафын ўкү дә вар,
Ләзым фикир ачар.

Лафын вар гөзеллии,
Жөмөрт тә ийликлии.

Вар лаф өмүр дүзәр,
Вар лаф ону бозар...

Паалы, бак, вар лафлар,
Ужуз да вар оннар...

ЛҮЗГЕРӘ

Кырмыш, даатмыш,
Колламамыш,
Кожамите
Зарар йапмыш!

Тә бу алмыш
Динжә адык,
Йоллар долу
Алаф даанык.

Цемент калмыш
Сыбыдылмыш.
Чывгын йаамур
Катмыш чамур...

Шишә кырык —
Тенә олмуш,
Екин ачык —
Күфлү, йанык.

Бири түтүн
Чекер түрлү,
Саады бүтүн
Йакар зүллү...

Вар таа киши,
Севмәз иши,
Филҗән йудар,
Сансын будар...

... Түрлү кайып —
Чиркин, айып.
Кимнәр йапмыш —
Сачмыш пара
Фит лүзгерә.

Не гежä дурэр-олэр,
Йалабээр айна гиби,
Йылдызлар кыпэр-бакэр,
Шакажы киши гиби!
Гёклердä сарп ай ўзер,
Сэн дейжän бейä бензеер:
Йолламыш йылдызлары
(Нижä бей куваннары)
Топламаа ийликлери,
Долдурмаа ўреклерি.

Асет олан хеп чок гёрер,
Кендисини ерә дёшеер —
Болай алсын ки елиндän,
Бир ишини, бишейиндän...
Санэр ки пек чок казандын,
Ки парадан күртүн йаптын!..
...Фена аазлар салт кётүлär,
Сойсуз олуп, сойсуз чeläp
Ондан, бундан хеп кендinä,
Аазы да хеп тамах, асет,
Лафы зихир, кинни хем бет...
...Хич бакма сян тамахлара,
Долу алтыннан аазлара.
Дүшүн таа ий нейи сöлеер,
Не лаф о аазлардан чыкэр...

Гöz коркармыш, да коркармыш!
Ел йапармыш, не йапармыш!
Бир иш бүён олду-пишти —
Сансын, дўшмўш, о гечти,
Иарын да башка ишләр
Хеп сырдайлан гечерләр...
Да ёлә өмүр дири —
Калмээр ишлерин бири.

Хер бир дада ёмур ислә —
Йазык, ани о пек кыса.

Дорулук та сел гиби —
Йоллары ачэр кенди.

Вакыт савашэр сүпүрмää,
Гёзлериндäн сакламаа —
Гечмиш зиеттäн унуттурмаа,
Жан ажысыны сүндүрмää.

Гидäрсäн — гележеклär.
Верäрсäн — вережеклär.
Сайарсан — сайажаклар.
Дүүшäрсäн — дүвежеклär.

Зордур йапмаа она икрам,
Ким токсамыш варлаа чоктан.

Азарламак ийлик йапмаз,
Күстүрмөдәйн сени бракмаз.

Алемин жаны йанааркан,
Кахырдан ичи канаркан.
О салт сопа ўтүлеер,
О салт еллерни ўфлеер.

Ширетлиин йок хатыры,
О олса да корафлы.

■ ■ ■

Вакыт учэр-гечер —
Бир дүш гиби гечер, —
Ама гечмәз-гитмәз,
Достлар, ичимиздән
Неләр биз гечирдик,
Не зор ерләр билдик,
Зерә оннар калды,
Дүйгулара батты,
Оннар — жанымызда,
Оннар — аклымызда,
Баалы дийл вакытта,
Гечмәз йашамакта!
Кәр некадар кави
Бул дүннедән или,
Вакыт хеп копарәр,
Не гечирдик — калэр:
Акыл тутмак копмаз,
Вакытлан о учмаз...

■ ■ ■

Бакарсак шинди ўфкели
Бизә ким дүндү ўрекли,
Еер севинмäрсäк күчүүнä,
Йа хатырсызсан нененä,
Еер унудурсак ий достлуу,
Еер кайбедирсäн умутлуу —
Биз кимиз озаман?
Хем неремиз исан?

* * *

Биз кимнери пек калдырэрыз,
Чак гёклерä дä чыкарэрыз,
Не чок керä чыкэр аман —
Гэошлээр топраа о бакмамаа.

■ ■ ■

Авайа гёрэ
Иа дизил бирэ,
Курулэр ойун!
Ойнамаа тутун.
Шенникчи ўрек
Авада йатмаз
Хем дуйгу ўсек
Ойунсуз калмаз.

* * *

Манжайы ани ийериз,
Дадыны ислэ билериц.
Кёшедэ, нэнда бүүтериз,
Чок севериз, метедериз.

Ким севгийлән йолланмыш
Да гениш йола чыкмыш —
Дургутмаз, достлар, ону
Онүндә даанык көпрү!

* * *

Дүүмä гүйс, паалы адам, —
Ким дä кäр оласын сäн, —
Бир керет, ки чок севдин,
Үреени сäн диндирдин.

* * *

Ким север —
Севинер,
Инсана ачык бакэр,
Нижä гүн йалпак калэр.
Ким севмäз —
Севинмäз,
Гезинер хеп булутлу,
Сансын ким-сäя кабаатлы...

■ ■ ■

Олмазмыш хич дарлык
Гениш варлаа,
Билмәзмиш хем кытлык
Харам пара

* * *

Ескидай лаф вар;
Хер бир жанавар
Ләзым чекилсин,
Хеп кемәй гитсин.

* * *

Жан, дири шу атешин далы,
Хеп чекер, чекер о йукары...

* * *

Йапэр бири —
Чекер бини.

ГҮЛЛАР

Тә генә гүлләр бактылар,
Түрлү бойада ачтылар,
Гержик йанарак гөзүндә,
Бүтүн дә дүннә өнүндә.
Е несой вакыт гөстерәр
Йанар-кырмызы о гүлләр?
Ески ми, дедә йылларны,
Ени ми, кысмет йолларны?
Хем несой дүннәдир оннар,
Корлу гөзеллик о гүлләр?
Омүр мү — заамет йанғыны,
Севда мы — айlä кызғыны?
Е несой куветтир оннар,
Бүйлү бакышлы о гүлләр?
Дүннә усланэр оннардан,
Олум дә качэр инсандан!

НЕ ОЛДУ?

Не олду, ки сэн суулдун,
Кыш гиби бир буз олдун?
Сансын йокту йаз биздä,
Кор-дуйгу ўреемиздä?!
Не олду, ки херердä,
Булуштуунан бир ердä,
Сэн дурэрсын битеvi,
Сансын йок пöрдүүн бени?
Не олду, ки саардын,
Инсандан узакландын?
Ким тузлады шүпени,
Киннейäsин ки бени?
Бүүн гезерсин касветсиз,
Бакышын да шербетсиз...
Насыл бэн дайанайым,
Насыл сени аннайым?

Генә гүләжек гүлләр,
Сес вережек бүлбүлләр...
Дөнмейжек салт гечирдийн,
Дөнмейжек гери генчлийн.

Иаз йылда ики олмаз,
Краа-сепә сачтан качмаз,
Ама о изсиз калмаз,
Омүрүн аарлы даалмаз...

ТҮРКҮ УЗАДЭРЫМ

Ал-гүл дә, санэрым,
бүүер канымдан,
жаным да, булэрым,
кызгын севдадан.
Олсун бän истеерим
дүннä гүллөрдän,
инсан да, чаарэрым,
йансын севдадан.
Түркү узадэрым
йалпак шу кыза,
селäm дä йоллээрым
сүнмäз йылдыза.

БИР ГҮН

Нижә булат кайнээр,
Шака нижә качэр
бир гүн,
онуннан — ёмүрүн.
О ишиндейди дүн —
тая бир чизи сүрдүн...
Ама копту, учту, качты,
сендән айырылды.
Гелмәз йә о гери,
бакасын не ери
файда йа бош бакыр,
изи нижә басыр...
Ама калэр белли:
йашамана гирди
йа гүл-чичек ачмаа,
йада унудулмаа...

НЕ КАБААТЫМ?

Не кабаатым беним ондан,
Ки чифтчилик хич жанымдан
Чыкмаз, гитмәз? Калмыш табиет
Күчүклүүмдейкән о бир зиет?
Аннамайаздым озаман,
Ки көк верәрмиш йашамам —
Кара чифтләрлән кайнашып,
Екмек ичин хеп даврашып...
Да сора саде таныдым,
Не Буквалыы ки актардым:
О ачылды узун бир йол,
Чифтчи, йолу, бизимнән дол!
Не кабаатым беним онда,
Акар ки бүүн дамарымда
Чифтчи терин тузлу сели,
Пулуу тутэр хеп таа елим?
Бир стих мы тутундум йазмаа —
Сансын папшой чыктым казмаа!
Алдым ушак бän ўретмää —
Пак калдырэрым келемä!
Не кабаатым беним ондан,
О күчүклүүм ки жанымдан
Гежä-гүндүз айырылмаз,
Өмүрүмү раада бракмаз?

СОРАРСАЛАР БАНА...

Сорарсалар бана айын:
Ангы лафлар паалы, сайын?
Дейжам «ана» хем дә «топрак»,
Нэнда ойнээр, бүүер ушак.
Сорарсалар бирдэн бана:
Севдин ми дүннедә, Мина,
Севиндирдин ми йавклуну,
Йалпак гөрдүйнән сән ону?
Жуваплайжам чабук, кескин,
Севдам она йанэр ешкүн
Севдим хем дийл салт ешиими,
Хем анамы, хем ерими —
Севдим кожа бир дүннейи,
Омур севдим бир чошмейи...
Севда о бир,
Кокү верир
Топлу кувет,
Мехлем, елбет...
Хем еклейжам бу жуваба:
Олмәздир хич дерин севда,
Биз йокуз дүннедә онсуз,
Омур да бошуна, йолсуз...

СЕНДАН, ТОПРААМ

Сэн вердин, Топраам, бана,
Дилимдä чок инсана
Булайым ишчилиини,
Кенарсыз жёмертлиини.
Сэн вердин дуйгу бана,
Долайы ки танымаа,
Кахыра илач булмаа,
Дорулаа ўрек ачмаа.
Сэн вердин, Топраам, бана
Ики ел ишä кошмаа,
Кабаржыы севсин оннаар,
Күпейи нижä кызлар.
Хем дä гёз вердин бана
Фикирлиини окумаа,
Чок бакмаа ийликлиинä
Хем ўрük гёзеллиинä.

ЖАН

Дартмайын сиз жаны,
О бир иш йапаны.
Инсанны ко баксын,
Ийликлää хеп аксын.
Дийлдир жан ойунжак,
Алдансын ки ушак,
Дийлдир хем жан капу,
Китлемää ки ону.
Салт чыксын ериндäн,
О дöнмäз енидäн.
Йок кувет дургутсун,
Хем жаны о тутсун.

ВАҚЫДЫН ДЕРЕСИ

Вакыдын дереси —
Йоктур хич динмеси.
О топлээр гүннери
Хем дä гежелери.
О билир чок шенни
Хем гүчлүүн тенини.
О йудэр корлары —
Йакмасын жаннары,
Сармашэр хем ийлää,
Нижä илкىаз гүлä...
Бир ёлчү о калэр,
Йыллары хеп сайэр...
Вакыдын дереси —
Не бүүлү гелмеси!
Азалмаз,
Курумаз,
Шакайа чекилмäз
Хем гери дä дöнмäз.

■ ■ ■

Артык сүнәрдир бүүк атеш —
шу йаз сыжaa хем сарп гүнеш,
ону биз чок пек беклейжез,
ушак гиби да өзлейжез.
Бенизлерни тә аттылар
фиданнарда о йапраклар,
фасыл бүүлү хем олдулар,
түрлү-түрлү бойалар...!
Бу донаклык та даалажэк,
фидан чыплак бир калажэк —
Сансын онун о сачларны
вакыт кенди тә йолажэк.

* * *

Сән несой чифтчийсин,
öpmäzkäñ топраа?
Хем несой кишийсин,
саймазкан екмää?

Баштан таа ёлә калмыш —
Екмек дүннейи бакмыш.

* * *

Ардылма, вакыт, омузларма,
Етәр кондун сән сачларма.
Атеш, не бүлунур таа ичимдә,
Тутар икимизи дә чизидә!

ЭПИЛОГ

Стихлерим беним — долай,
Сән дейжәндир: «Не колай!»
Тә бакмыш саа тарафа —
Далыныш татлы лафа;
Гöz атмыш сол тарафа —
Илишмиш ренк корафа...
Чифтчиләр арасында —
Лаф боллуу мерасында!»
— Орасы ёлә, ансыз,
Хич бир гүн дә — инсансыз!
Бак инсан дүшүүмеси —
Бүүк факир ўленмеси!
Халк йылларлан йаратты,
Омур, дуйгу аннatty,
Инсанда уста дүзмек —
Алалым ондан брнек.
Сән, паалы о окуйжум,
Аннадын, ки вар боржум
Инсанын те онүндә,
Ки бүүдүм түркүсүндә.
Ейлеттим чифтчийлән жан,
Хеп ушаа да калажам,
Сардым инаным гиби
Үреемä фикир-ипи.
Чок шүкүрүм буннара,
Сызынты дураннара,
Ани сапмадым дандан,
Бир геми гиби судан.

ИЧИНДЕКИЛӘР

Ватаным	5
Ежел	7
Баш йол	9
Хер бир күш та...	10
Турналар	11
Мезарлыкта	12
Чешмедә	13
Ачыкла, анам...	15
Сабаа	16
«Геженин вакыдында...»	17
Шүкүр	18
Екмәә кокар елләр	20
Қанара	21
Унудулмаз достум	23
Она	24
Бән северим...	25
Озnekли	26
Үрек чаармасы	27
Чифттән	28
Селәм!	29
Гәйә	30
Буйур, да гел!	31
Умутлар	32
Ийлик	33
Ишчийсин, гүн	34
Еллерин	35
Геч гүз	36
Кысмет сеслерни	37
Беним түркүм...	38

Быкмаз...	39
Дүшәрди бир Ыылдыз...	40
Дорулуклан	41
Гүзләр	42
Башаклар	43
Хейбә	44
Каваклар	45
Килим	47
Қадынжә	48
Қавал	49
Дерменнәр	51
Бир дүш гиби, аслы...	53
Жаным ондан бири	54
Ушак	55
Башка екмек	56
«Тә, бакәрлар...»	57
Маанә	58
Танымадын...	59
Чаармак	60
«Илкіазда...»	61
Экспромт	62
Гечти вакыт...	63
«Елли — белли...»	64
Беклемек	65
Аchan генчликтә...	66
«Вакыт гелер...»	67
Көрлүк	68
Булушмак	69
Лафын вар	70
Лүзгерә	71
«Не гәҗә...»	73
«Асет олан...»	74
«Гöz коркармыш...»	75
«Хер бир...»	76
«Зордур...»	77
«Вакыт учэр...»	78

«Бакарсак шииди...»	79
«Авайа...»	80
«Ким севгийлән...»	81
«Олмазмыш...»	82
Гүлләр	83
Не олду?	84
«Генә гүләжек гүлләр...»	85
Түркү узадэрым	86
Бир түн	87
Не кабаатым?	88
Сорарсалар бана...	89
Сендән, Топраам	90
Жан	91
Вакыдын дереси	92
«Артык сүнәрдир...»	93
«Баштан...»	94
Эпилог	95

Кöсä Мина

К 36 Умутлар: Стихлар / Худож. А. Олоненко. — Кишинев: Лит. артистика, 1988. — 98 с.

ISBN 5-368-00025-1

Мина Кöсä — известный в республике гагаузский поэт, автор активный, плодотворный. Его отличают зрелость мысли и ее художественного воплощения.

Новая книга поэта «Умутлар» («Надежды») — подтверждение тому. В ней автор исследует проблемы современности, человеческого бытия, осмысливает прошлое, смотрит в будущее. Центральная фигура книги — пахарь, сельский труженик.

К 4702150200—154
M756(10)—88 25—88

ББК 84Г7—5

25 NOV.